

1992. évi LXVI. törvény

a polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról

Az Országgyűlés, az Alkotmánynak a személyes adatok védelméről szóló rendelkezéseire figyelemmel, a polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról a következő törvényt alkotja:

I. fejezet

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

A törvény célja

1. § (1) E törvény célja, hogy meghatározza a polgárok személyi és lakcím adatait tartalmazó nyilvántartás (a továbbiakban: nyilvántartás) működésének törvényes feltételeit.

(2) A nyilvántartás azokat az alapvető személyi és lakcím adatokat tartalmazza, amelyek a polgárok egymás közötti jogviszonyaiban személyazonosságuk igazolásához, továbbá a közigazgatási és igazságszolgáltatási szervek, a helyi önkormányzatok, valamint más természetes és jogi személyek, illetve jogi személyiséggel nem rendelkező szervezetek törvényen alapuló adatigényeinek kielégítéséhez szükségesek.

(3) E törvény biztosítja a természetes személy (a továbbiakban: polgár) személyes adataival való önrendelkezési jogának, valamint az egyéb alkotmányos jogok érvényesítéséhez és a közigazgatás hatékonyságának biztosításához szükséges személyazonosító és lakcímadatok használatához fűződő közérdek összhangját.

(4) E törvény a nyilvántartás törvényességét annak célhoz kötöttségével, az adatkezelés feltételeinek és a személyes adatok körének pontos meghatározásával, az adatkezelési jogosultságoknak a nyilvántartás szervei közötti megosztásával, továbbá az adatkezelés időbeni korlátozásával biztosítja.

(5) E törvény garanciális szabályokat állapít meg a nyilvántartásban kezelt adatok védelmére, valamint előírja az adatkezelés és a szolgáltatás ellenőrzésének kötelezettségét.

(6) A személyazonosító jel csak az e törvényben meghatározott korlátozott körben és szabályozott feltételek mellett, valamint az ebben megállapított határidőig használható.

A törvény alapelvei

2. § (1) A polgár - ha törvény másként nem rendelkezik - jogosult megtiltani a róla nyilvántartott adatok kiadását. A tilalommal érintett adat a polgár erre irányuló eseti engedélye alapján kiadható. Ez utóbbi eljárás költségei a kérelmezőt terhelik.

(2) A nyilvántartás szervei (6. §), ha törvény másként nem rendelkezik - az adatszolgáltatás teljesítéséhez szükséges adatokon kívül - nem ismerhetik meg azon adatkezelők által kezelt adatokat, amelyekhez adatot szolgáltatnak.

(3)-(4)

(5) A nyilvántartás szervei statisztikai célra - a népszámlálással kapcsolatos feladatok és a Központi Statisztikai Hivatal statisztikai célú adatkezelése kivételével - csak olyan módon szolgáltathatnak adatot, amellyel a polgár és az adat kapcsolata nem állítható helyre.

(6) A nyilvántartás hatálya alá tartozó polgárok teljes körére - ha törvény másként nem rendelkezik - személyi és lakcím adatokat csak a nyilvántartás szervei gyűjthetnek.

A nyilvántartás fogalma és feladatai

3. § (1) A nyilvántartás olyan hatósági nyilvántartás, amely a polgároknak az e törvényben meghatározott személyi és lakcím adatait, valamint az azokban bekövetkezett változásokat tartalmazza.

(2) A nyilvántartás feladata az e törvényben meghatározott adatok és változásaik gyűjtése és kezelése, azokról okiratok kiadása és törvényben meghatározott jogosultaknak adatok szolgáltatása.

A törvény hatálya

4. § (1) A törvény hatálya alá tartoznak:

a) a Magyar Köztársaság területén élő magyar állampolgárok, a bevándorolt és a letelepedett jogállású, valamint a menekültként vagy oltalmazottként elismert személyek,

b) a szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező személyek beutazásáról és tartózkodásáról szóló törvény hatálya alá tartozó személyek (a továbbiakban: a szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező személy), amennyiben a szabad mozgás és a három hónapot meghaladó tartózkodási jogukat a Magyar Köztársaság területén gyakorolják,

c) a magyar állampolgárságról szóló 1993. évi LV. törvény 4. § (3) bekezdése vagy 5. §-a alapján honosított vagy visszahonosított külföldön élő polgárok; és

d) - e törvényben meghatározott esetekben - a külföldön élő magyar állampolgárok.

(2) A magyar állampolgárságról szóló 1993. évi LV. törvény 4. § (3) bekezdése vagy 5. §-a alapján honosított vagy visszahonosított külföldön élő polgár adatai az állampolgársági ügyekben eljáró szerv értesítése alapján hivatalból szerepelnek a nyilvántartásban.

(2a) A külföldön élő magyar állampolgár adatai a nyilvántartásban akkor szerepelnek, ha

a) a Magyar Köztársaság területén kívül élő állampolgár kéri adatai nyilvántartásba való felvételét,

b) a Magyar Köztársaság területét külföldi letelepedés szándékával elhagyó magyar állampolgár kéri meglévő adatai további kezelését, vagy

c) az (1) bekezdés c) pontja szerinti külföldön élő polgár magyar állampolgárságot szerez.

(2b) A külföldön élő magyar állampolgárok adatait kérelmükre - az archív adatok kivételével - a nyilvántartásból törölni kell.

(3) E törvény hatálya kiterjed:

a) a személyiadat- és lakcím-nyilvántartási, az adatkezelési és a lakcím-bejelentési eljárásra, továbbá

b) a külföldön élő magyar állampolgárok, valamint a szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező személy kivételével a személyazonosító igazolvánnyal kapcsolatos eljárásra, továbbá

c) a személyazonosítás célját szolgáló és jogosultságot igazoló egyéb okmányok kiadásával összefüggő eljárásra.

Értelmező rendelkezések

5. § E törvény alkalmazása során:

(1)

(2) *A polgár lakóhelye:* annak a lakásnak a címe, amelyben a polgár él. A lakcímbejelentés szempontjából lakásnak tekintendő az az egy vagy több lakóhelyiségből álló épület vagy épületrész, amelyet a polgár életvitelszerűen otthonául használ, továbbá - a külföldön élő magyar és nem magyar állampolgárok kivételével - az a helyiség, ahol valaki szükségből lakik, vagy - amennyiben más lakása nincs - megszáll.

(3) *A polgár tartózkodási helye:* annak a lakásnak a címe, ahol - lakóhelye végleges elhagyásának szándéka nélkül - három hónapnál hosszabb ideig tartózkodik.

(4) *A polgár lakcím adata:* bejelentett lakóhelyének, illetve tartózkodási helyének címe (a továbbiakban együtt: lakcím).

(5)

(6) *A személyazonosító jel:* a nyilvántartás hatálya alá tartozó polgárok egyedi azonosítására szolgáló, matematikai módszerrel, e törvény *mellékletében* leírt módon képzett kódjel.

(7) *Adatszolgáltatás:* a nyilvántartásban szereplő polgárok adatainak a törvényben meghatározott tartalmú és terjedelmű közlése. Ezen belül:

a) egyedi adatszolgáltatás: egy polgár adatainak közlése;

b) csoportos adatszolgáltatás: az adatigénylő által vagy jogszabályban meghatározott szempontok szerint képzett csoportba tartozó polgárok adatainak rendszeres vagy eseti közlése.

(8) *A személyazonosító igazolvány:* olyan hatósági igazolvány, amely a polgár személyazonosságát és az e törvényben meghatározott adatait közhitelően igazolja.

(9) *A nyilvántartás alapiratai:* azok az iratok, amelyek alapján a polgár személyi és lakcím adatait és azokban bekövetkezett változásokat a nyilvántartásba felvették.

(10) *Archív adatok:* azok az adatok, amelyek a polgár adatainak változása miatt már nem részei az aktuális és a történeti adatállománynak, továbbá azok a korábbi alapiratok, amelyek a nyilvántartás alapját képezték.

(11) *Személyi azonosító:* a nyilvántartás hatálya alá tartozó polgárt törvényben meghatározott adatkezelés során egyértelműen azonosító, különleges adatra nem utaló - külön törvényben meghatározott módon képzett - számjegysor.

(12) *Okmányazonosító*: a személyi azonosítót és a lakcímet igazoló hatósági igazolvány nyomtatványának, illetőleg a személyazonosító igazolvány nyomtatványának azonosítására alkalmazott jel.

II. fejezet

A nyilvántartás szervezete, hatásköri és illetékességi szabályai

6. § (1) Az e törvényben meghatározott feladatokat a települési (fővárosi kerületi) önkormányzat jegyzője, a Kormány általános hatáskörű területi államigazgatási szerve és a polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartását kezelő központi szerv (a továbbiakban: központi szerv) látja el.

(2) Az állampolgársági ügyekben eljáró szerv, az anyakönyvvezető, a konzuli tisztviselő közreműködik a nyilvántartás hatálya alá tartozó személyek adatainak, adatváltozásainak nyilvántartásba vételében.

7. § (1)

(2) A jegyző

a) gondoskodik a település közigazgatási területén lakcímmel rendelkező polgár adatainak, adatváltozásainak, illetve adatjavításainak, valamint a polgár adataiban a település közigazgatási területén bekövetkezett változásoknak a nyilvántartáson történő átvezetéséről;

b) végzi a polgár személyi azonosítóval történő ellátásával, annak módosításával, illetőleg visszavonásával kapcsolatos feladatokat;

c) ellátja a lakcímbeljelentés tudomásul vételével összefüggő hatósági feladatokat;

d) a törvényben meghatározott feltételek fennállása esetén adatszolgáltatást teljesít a nyilvántartásból;

e) a 14 éven aluli érintett és az érintett egészségügyi okból történő akadályoztatása esetén - ha nem végzi a 7/A. § szerinti feladatokat - átveszi a polgár személyazonosító igazolvány iránti kérelmét, ellenőrzi a kérelmező jogosultságát és személyazonosságát, ellátja a kérelem továbbításával kapcsolatban hatáskörébe utalt hatósági feladatokat;

f) közokiratot ad ki a nyilvántartott adatokról;

g) gondoskodik a személyes adatok védelméről.

(3)

7/A. § (1) A kormányrendeletben kijelölt - körzetközponti feladatokat ellátó - települési (fővárosi kerületi) önkormányzat jegyzője a polgármesteri hivatal részeként okmányirodát működtet, amelynek a folyamatos és a szakmai szabályoknak megfelelő működését a települési (fővárosi kerületi) önkormányzat biztosítja. A jegyző

a) ellenőrzi a személyazonosító igazolvány iránti kérelem adatait, intézkedik az okmány kitöltéséről és gondoskodik a polgár részére történő átadásáról;

b) végzi a személyi azonosítóról és a lakcímről szóló hatósági igazolvány kitöltésével, nyilvántartásával és a polgár részére történő kézbesítésével kapcsolatos feladatokat;

c) ellátja a személyazonosítás céljára szolgáló, illetőleg jogosultságot igazoló okmányok kiadásával kapcsolatosan hatáskörébe utalt, törvényben meghatározott adatkezelési feladatokat.

(2) A személyazonosító igazolvánnyal összefüggő hatósági ügyben a körzetközponti feladatokat ellátó települési (fővárosi kerületi) önkormányzat jegyzője jár el.

7/B. §

8. § (1) A Kormány általános hatáskörű területi államigazgatási szerve

a) felügyeletet gyakorol a helyi nyilvántartási tevékenység felett;

b) ellenőrzi a személyes adatok védelmének érvényesülését, szükség esetén helyreállítja a törvényes állapotot.

(2) A Kormány általános hatáskörű területi államigazgatási szerve a nyilvántartás működtetésével kapcsolatos technikai feltételek biztosítása során közreműködik a nyilvántartás adatkezelésének és adatszolgáltatásának megszervezésében.

9. § (1) A személyiadat- és lakcímnnyilvántartás adatkezelője a központi szerv.

(2) A központi szerv

a) gondoskodik a személyi azonosító képzéséről;

b) kezeli a nyilvántartás adatállományát és biztosítja a nyilvántartásban kezelt adatok helyességét;

c) a törvényben meghatározott feltételek fennállása esetében, e törvény vagy külön jogszabály szerint hatáskörébe tartozó esetben - adatszolgáltatást teljesít a nyilvántartásból;

d) ellátja a személyi adat- és lakcímnnyilvántartás, valamint a személyazonosító igazolvány kiadásával és nyilvántartásával kapcsolatos, külön jogszabályban hatáskörébe utalt hatósági feladatokat;

e) működteti a nyilvántartás informatikai rendszerét;

f) a miniszter és az e-közigazgatásért felelős miniszter jóváhagyásával államigazgatási szerv vagy kizárólagos állami tulajdonú gazdálkodó szervezet adatfeldolgozót bízhat meg egyes adatfeldolgozási

műveletek, technikai feladatok elvégzésével kivéve, ha a miniszter előterjesztésére a közigazgatási informatika infrastrukturális megvalósíthatóságának biztosításáért felelős miniszter a nemzeti adatvagyron körbe tartozó állami nyilvántartások fokozottabb védelméről szóló törvényben meghatározottak alapján más adatfeldolgozó megbízását engedélyezi;

g) a polgárnak a személyazonosító igazolványban szereplő adatai alapján történő azonosítása, illetőleg azok igazolása céljából a személyazonosító igazolvány nyilvántartásban kezeli a 29. § (3) bekezdése szerinti adatokat, továbbá a személyazonosító igazolvány elvesztésére, illetve találására utaló adatokat, valamint a személyazonosító igazolvány elvételének vagy bevonásának tényét és következő indokait:

ga) a szabadságvesztés, kényszergyógykezelés, vagy pénzbírságot helyettesítő elzárás letöltésének megkezdését, az őrizetbe vagy előzetes letartóztatásba vételt,

gb) a Magyar Köztársaság területének külföldi letelepedés szándékával történő elhagyását,

gc) a bevándorlási engedély visszavonását, illetőleg a menekült vagy oltalmazott jogállás megszűnését,

gd) a magyar állampolgárság megszűnését,

ge) a tulajdonos halálát;

h) kezeli a központi okmánytárat;

m) ellátja a szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező személy személyi és lakcímadatainak nyilvántartásba vételével kapcsolatos - jogszabályban meghatározott - feladatokat;

n) ellátja az oltalmazottként elismert személy személyi és lakcímadatainak nyilvántartásba vételével, valamint a személyazonosító igazolványa és a személyi azonosítót és lakcímet igazoló hatósági igazolványa első ízben történő kiadásával összefüggő feladatokat;

o) ellátja a 4. § (1) bekezdés *c)* pontja szerinti külföldön élő polgárok személyi és lakcímadatainak nyilvántartásba vételével kapcsolatos feladatokat.

(3) A központi szerv Központi Okmánytárában - adatlapokon, illetve számítógépes adathordozón tárolva - kezeli:

a) a személyazonosító igazolvány adatlapokat és fényképeket, a lakcímjelentő lapokat, valamint az ezen iratokban szereplő adatok változását igazoló okmányokat;

b) a külföldön élő magyar állampolgároknak a nyilvántartással kapcsolatos bejelentéseit, illetőleg nyilatkozatait tartalmazó iratokat;

c) a nyilvántartási eljárásban keletkezett - a nyilvántartásba vétellel, az abból való törléssel, adatszolgáltatási korlátozással, adatváltozással, adathelyesbítéssel kapcsolatos alapiratokat, az anyakönyvi bejegyzések alapiratainak kivételével;

d) a területszervezési, közigazgatás-szervezési, címváltozási iratokat.

(4) A (3) bekezdés *a)* pontja szerinti, 1993. június 1-je előtt keletkezett iratokat és fényképeket a Központi Okmánytár elkülönítetten, zárt archívumként kezeli. Ebben az adatállományban csak a passzíválás okát és időpontját, továbbá a magyar állampolgárság megszűnésének tényét és időpontját lehet átvezetni.

Az adatállományból adatot szolgáltatni az érintetten kívül, a bíróság és a nemzetbiztonsági szolgálatok, a nyomozó hatóságok, az ügyészség, valamint az állampolgársági ügyekben eljáró szerv, a névváltoztatási ügyeket intéző szerv, az anyakönyvi ügyekért felelős miniszter által rendeletben kijelölt szerv törvényben előírt feladatainak ellátásához, továbbá a 17. § (2) bekezdésének *a)*-*c)* pontjai szerinti adatok felhasználásának célját és jogalapját igazoló adatigénylő részére lehet, feltéve, ha az adatszolgáltatást a történeti adatállományból nem lehet teljesíteni.

10. §

III. fejezet

A nyilvántartás adatai

11. § (1) A nyilvántartás tartalmazza a polgár

a) nevét;

b) magyar vagy külföldi állampolgárságát, illetve hontalanságát, magyar állampolgársága megszűnésének tényét (a továbbiakban: állampolgárság), menekült vagy oltalmazott, bevándorolt, letelepedett jogállását, a szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező személy esetében a szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való joggal történő rendelkezés tényét, illetve a 4. § (1) bekezdés *c)* pontja szerinti külföldön élő polgár esetén a honosítás vagy visszahonosítás tényét;

c) nemét;

d) születési helyét és idejét;

e) anyja nevét;

f) személyi azonosítóját;

g) elhalálozása helyét és idejét (a holtta nyilváníását vagy a halál tényének bírói megállapítását);

- h) lakcímét;
- i) az adatszolgáltatásra vonatkozó, 2. § (1) bekezdés szerinti korlátozást, illetve tilalmat;
- j) adataiból történő rendszeres adatszolgáltatásra vonatkozó jelzést;
- k) családi állapotát, házasságkötése vagy bejegyzett élettársi kapcsolata létesítésének helyét;
- l) arcképmását és - ha a 14. életévét betöltötte - aláírását, ha személyazonosító igazolványra jogosult;
- m) személyazonosító igazolványának, továbbá személyi azonosítójáról és lakcíméről kiadott hatósági igazolványának okmányazonosítóját.

(2) A nyilvántartás a szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező személynek az (1) bekezdés a)-j) pontja szerinti adatait, aláírását, valamint személyi azonosítójáról és lakcíméről kiadott hatósági igazolványának okmányazonosítóját tartalmazza.

(3)

(4)-(5)

12. § (1) A nyilvántartás történeti állománya tartalmazza a polgár minden eddigi, a törvény hatálya alá tartozó adatát és adatváltozását az érintett elhalálozásától, magyar állampolgárságának megszűnésétől, illetve a külföldi letelepedés szándékával külföldre távozásától, bevándorolt, menekült vagy oltalmazott, letelepedett jogállásának megszűnésétől, illetve a szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező személy tartózkodási jogának megszűnésétől számított 15 évig, kivéve, ha jogállásának megszűnését a magyar állampolgárság megszerzése eredményezte. Ha az érintett magyar állampolgársága a külföldi letelepedés szándékával történt külföldre távozását követően szűnik meg, e tény a nyilvántartás történeti állományán át kell vezetni.

(2) A Központi Okmánytárban a 9. § (3) bekezdésében meghatározott adatokat, illetőleg okiratokat az (1) bekezdés szerinti időpont lejártától számított negyven évig kell megőrizni.

(3) A nyilvántartás történeti állományából, valamint a Központi Okmánytárból - a 9. § (4) bekezdésében tett kivétellel - e törvény általános szabályai szerint teljesíthető adatszolgáltatás.

(4) A történeti állományban, továbbá a Központi Okmánytárban tárolt adatokat, okiratokat az e törvényben meghatározott megőrzési idő lejártá után egy éven belül meg kell semmisíteni, illetőleg törölni kell.

12/A. § (1) Ha a 4. § (1) bekezdés c) pontja szerinti külföldön élő polgár magyar állampolgárságot nem szerez, akkor a nyilvántartásban szereplő adatait a honosítási vagy visszahonosítási okirat hatályvesztéséről küldött értesítést követően a nyilvántartásból törölni kell.

(2) A 12. §-tól eltérően a 4. § (1) bekezdés c) pontja szerinti külföldön élő polgárok nyilvántartásban szereplő adatai nem kerülnek a történeti állományba, valamint a Központi Okmánytárba, ha magyar állampolgárságot nem szereznek.

A személyi azonosító

13. § (1) Az érintettet a személyi azonosítójáról a nyilvántartó szerv hatósági igazolvánnyal tájékoztatja.

(2) A személyi azonosítót és lakcímet igazoló hatósági igazolvány tartalmazza a polgár természetes személyazonosító adatait, lakcímét - a (2a) bekezdésben meghatározott eltéréssel -, személyi azonosítóját, az okmány azonosítóját, valamint tájékoztatás céljából a 14. életévét be nem töltött kiskorú esetén - a törvényes képviselő kérelemére - a kiskorú törvényes képviselőinek nevét és a kiállítás időpontja szerinti telefonszámát.

(2a) A 4. § (1) bekezdés c) pontja szerinti külföldön élő polgár és a külföldön élő magyar állampolgár esetében a személyi azonosítót és lakcímet igazoló hatósági igazolvány azt igazolja, hogy az érintettnek nincs magyarországi lakóhelye.

(3) Az eljáró hatóság a 14 éven aluli kiskorú törvényes képviselőjének (2) bekezdésben meghatározott adatait kizárólag a személyi azonosítót és lakcímet igazoló hatósági igazolvány kiadásáig jogosult kezelni, azokat a hatósági igazolvány kiadásakor haladéktalanul törölni kell.

(4) A személyi azonosítót igazoló hatósági igazolványt úgy kell kiállítani, hogy abból az érintett polgár személyi azonosítója és lakcím adata egyidejűleg ne váljon megismerhetővé.

A nyilvántartás adatforrásai

14. § A nyilvántartás szervei az általuk kezelt adatokat az alábbi forrásból gyűjtik:

- a) a polgár lakcímbejelentése;
- b) a polgár kérelme a személyazonosító igazolvány kiállítására iránt, az ehhez csatolt okiratok, az arcképmása és a saját kezű aláírása, illetve az újszülött arcképmása;
- c) az anyakönyv;

- d) a központi idegenrendészeti nyilvántartást kezelő szerv értesítése;
- e) a konzuli szolgálat konzuli tisztviselőjének az értesítése;
- f)
- g) a területszervezési intézkedést kihirdető jogszabály;
- h) a helyi önkormányzat jegyzője (főjegyzője) által küldött értesítés (az illetékes önkormányzat hatáskörébe tartozó területszervezési, közterület-elnevezési és házszámváltozási döntésekről);
- i)
- j) a polgár adatai letiltására vagy helyesbítésére vonatkozó kérelme;
- k) a jegyző, a Kormány általános hatáskörű területi államigazgatási szerve, a központi szerv, valamint a bíróságok nyilvántartási eljárás tárgyában hozott határozatai;
- l) a külföldön élő magyar állampolgár kérelme;
- m) az állampolgársági ügyekben eljáró szerv értesítése
- ma) a honosítási vagy visszahonosítási okirat aláírásának időpontjáról, illetve arról a tényről, hogy a honosítási vagy visszahonosítási okirat hatályát veszítette,
- mb) a 4. § (1) bekezdés c) pontja szerinti külföldön élő polgár esetében a természetes személyazonosító és külföldi lakcím adatairól, valamint családi állapotáról és neméről,
- mc) az állampolgársági eljárásban engedélyezett névmódosításról,
- md) a magyar állampolgárság megszűnéséről és annak időpontjáról, valamint
- me) honosított vagy visszahonosított (a továbbiakban: honosított) okirattal igazolt vagy nyilatkozata szerinti nőtlen vagy hajadon családi állapotáról;
- n) az anyakönyvvezető értesítése
- na) a magyar állampolgárság megszerzéséről és annak időpontjáról, valamint
- nb) a honosított okirattal igazolt vagy nyilatkozata szerinti nőtlen vagy hajadon családi állapotáról;
- o) a konzuli tisztviselő értesítése a magyar állampolgárság megszerzéséről és annak időpontjáról.

15. § (1) A polgár a lakcímbeljelentkezés során a következő adatokat közli a helyi nyilvántartó szervvel:

- a) természetes személyazonosító adatait;
 - b)-c)
 - d) állampolgárságát;
 - e) előző lakcímét;
 - f) új lakcímét;
 - g) a bejelentés időpontját;
 - h) a tulajdonos vagy a lakás használatára egyébként jogosult hozzájárulását.
- (2) A polgár a személyazonosító igazolvány iránti kérelem előterjesztésekor rendelkezésre bocsátja - és a korábbi személyazonosító (személyi) igazolvánnyal vagy anyakönyvi kivonattal, illetőleg egyéb közokirattal igazolja - a 29. § (3) bekezdésében megjelölt személyi adatait, arcképmását és a kérelmet saját kezűleg aláírja.

16. § Az anyakönyvvezető a születési, a házassági, a halotti anyakönyvben, valamint a bejegyzett élettársi kapcsolatok anyakönyvében rögzített - a 11. § (1) bekezdésében meghatározott - adatokat átvezeti a nyilvántartáson.

IV. fejezet

Adatszolgáltatás a nyilvántartásból

17. § (1) A nyilvántartás szervei az e törvényben meghatározott feltételekkel és korlátok között - a polgár, illetve jogi személy és jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet kérelmére, a felhasználás céljának és jogalapjának igazolása esetén - adatot szolgáltatnak.

(2) A nyilvántartásból adatok az alábbi csoportosítás szerint szolgáltatathatók:

- a) név és lakcím adatok (felvilágosítás a lakcímről);
- b) természetes személyazonosító adatok és lakcímadatok, állampolgárság, családi állapot, a házasságkötés vagy bejegyzett élettársi kapcsolat létesítésének helye, a nem, a nyilvántartásból való kikerülés oka, helye és ideje;
- c) a b) pontban felsorolt adatok és a személyazonosító jel;
- d) a nyilvántartásba felvett adatok teljes köre.

(3) A nyilvántartás szervei a 11. § (1) és (4) bekezdésében meghatározott adatokat - a 2. § (5) bekezdésében foglalt feltételekkel - statisztikai célra felhasználhatják és azokat nyilvánosságra hozhatják.

(4) A központi szerv a személyazonosító igazolvány, továbbá a személyi azonosítóról és lakcímről szóló hatósági igazolvány okmányazonosítóját megjelölő kérelmező részére a felhasználás céljának és

jogalapjának igazolása nélkül is adatszolgáltatást teljesít az okmányok kiadásáról, érvényességének, elvesztésének, eltulajdonításának, megsemmisülésének, találásának, megkerülésének tényéről.

(5)

(6) A központi szerv a 29. § (3) bekezdésében meghatározott adatokról és a lakcímről törvény, illetőleg az érintett hozzájárulása alapján az adat kezelésére jogosult adatkérő részére a személyazonosító igazolvány adatainak, valamint az érintett lakcímének ellenőrzése, az érintett személy azonosítása céljából adatot szolgáltathat. Az érintett arcképmását és saját kezű aláírását a személyazonosítást követően az adatkérő haladéktalanul törli, kivéve, ha az érintett ezen adatok további kezeléséhez hozzájárult, vagy azt törvény lehetővé teszi.

(7) A rendőrség határforgalom-ellenőrzést végző szerve a jogosulatlan külföldre utazás megakadályozása, illetőleg a személyazonosító igazolvány adattartalmának és érvényességének a személyazonosítás során történő ellenőrzése céljából a személyazonosító igazolvány nyilvántartásból - közvetlen adathozzáféréssel - adatokat vehet át. Az átvett adatokat a személyazonosítást követően az adatkérőnek haladéktalanul törölnie kell.

18. § (1) Egyedi adatszolgáltatás az adatigénylő lakó- vagy tartózkodási helye, székhelye, telephelye szerint, illetőleg az érintett polgár ismert lakcíme szerint illetékes jegyzőtől kérelmezhető. A központi szervtől akkor igényelhető az egyedi adatszolgáltatás, ha az a jegyző által - a szükséges technikai feltételek hiányában, vagy egyéb okból - nem, illetőleg csak célszerűtlenül teljesíthető.

(2) Csoportos adatszolgáltatás a településen, illetőleg az okmányiroda illetékességi területén lakcímmel rendelkező polgárok adatairól az illetékes jegyzőtől, a polgárok szélesebb körének adatait érintően a központi szervtől igényelhető.

(3) Adatszolgáltatás helyett a kérelmező igényelheti, hogy kapcsolatfelvétel céljából a nyilvántartás illetékes szerve az általa megjelölt személyt, személyi kört keresse meg és

a) kérje írásos hozzájárulását ahhoz, hogy név- és lakcímadataikat a kérelmező rendelkezésére bocsáthassa, vagy

b) arról értesítse, hogy a kérelmezőt közvetlenül keresse meg, ha vele a kapcsolatot fel kívánja venni.

19. § (1) A 17. § (2) bekezdésének a) pontja szerinti adatok szolgáltatását bármely polgár, illetve jogi személy és jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet a felhasználás céljának és jogalapjának igazolása mellett jogosult kérni:

a) jogának vagy jogos érdekének érvényesítése érdekében,

b) tudományos kutatás céljából,

c) közvélemény-kutatás és piackutatás megkezdéséhez szükséges minta, valamint

d) közvetlen üzletszerzés (direkt marketing) célját szolgáló lista összeállításához.

(2) Az (1) bekezdés b)-d) pontja alapján adatigénylésre jogosultak az adatokat az alábbi kiválasztási szempontok szerint igényelhetik:

a) tudományos kutatás céljából a törvény 11. §-a (1) bekezdésének a)-e), g)-h) és k) pontjaiban meghatározott adatok szerint,

b) közvélemény-kutatás és piackutatás céljából a 11. § (1) bekezdésének c)-d), h) és k) pontja szerint,

c) közvetlen üzletszerzés céljából a 11. § (1) bekezdésének c)-d), h) és k) pontja szerint.

(3) Az (1) bekezdés b)-d) pontja alapján történő adatigénylés esetén a kérelmezőnek az ott meghatározott tevékenység végzésére, illetőleg az adatigénylésre való jogosultságát is megfelelően igazolnia kell.

(4) A kérelem teljesítését meg kell tagadni, ha

a) az adatok kiadását a polgár letiltotta, kivéve, ha az adat kiszolgáltatására eseti engedélyt adott;

b) a kérelmező az adat felhasználásának célját, illetőleg jogalapját nem vagy nem megfelelően igazolta;

c) a megjelölt cél a kérelmező jogát, illetve jogos érdekét nem érinti, vagy az adattal érintett polgár személyiségi jogát sérti;

d) az újszülött adatainak nyilvántartásba vételét követően kilencven nap még nem telt el.

(5) Az adatletiltás tényéről tájékoztatni kell a tudományos kutatás, közvélemény-kutatás vagy piackutatás, illetőleg közvetlen üzletszerzés céljából a kutatás és a közvetlen üzletszerzés célját szolgáló név- és lakcímadatok kezeléséről szóló 1995. évi CXIX. törvény 4. §-ának (3) bekezdése alapján adategyeztetést kérő adatigénylőt.

(6) A nyilvántartás szerve - amennyiben név- és lakcímadatokat a letiltást megelőző hat hónapon belül az (1) bekezdés d) pontja alapján szolgáltatott - köteles az érintett közvetlen üzletszerző szervet az adatletiltásról haladéktalanul értesíteni.

20. § (1) A polgárnak a 17. § (2) bekezdésének a) és b) pontjában meghatározott adatairól - függetlenül attól, hogy élt-e adatai letiltásának jogával - más polgárnak, jogi személynek vagy jogi személyiséggel nem rendelkező szervezetnek adatszolgáltatás akkor teljesíthető, ha azt törvény, nemzetközi szerződés vagy viszonyosság előírja, vagy ha a kérelmező

a) polgár vagy jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet az adatok felhasználásához fűződő jogát vagy jogos érdekét okirattal igazolja;

b) jogi személy a polgárral szemben igazolt joga érvényesítése vagy kötelezettsége teljesítése érdekében kéri. Ez esetben is csak legfeljebb annyi adat szolgáltatható, amennyi a felhasználás célját még kielégíti.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott korlátozás nem terjed ki a 21-24. §-ok alapján teljesített adatszolgáltatásra.

21. § E törvény felhatalmazása alapján a 17. § (2) bekezdésének b) pontja szerinti adatokat jogosultak igényelni:

a) a helyi önkormányzatok szervei törvényben vagy önkormányzati rendeletben meghatározott feladataik ellátásához;

b) a személyazonosító igazolványt kiadó és nyilvántartó hatóság az ezzel kapcsolatosan előírt feladatai végrehajtásához;

c) a szabálysértési hatóság a hatáskörébe tartozó szabálysértési eljárásban a feljelentett vagy tanú (szakértő) személyi adatainak és lakcímének megállapításához;

d) a szociális igazgatás szervei a szociális gondoskodás körében felmerülő, törvényben meghatározott feladataik ellátásához;

e) az útlevélhatóság az útlevél-ügyintézéshez;

f) a gépjárműveket, a forgalmi és vezetői engedélyeket nyilvántartó hatóság a nyilvántartásban szereplő polgárok adatai változásának követéséhez;

g) az anyakönyvi és névváltoztatási ügyekben eljáró szerv törvényben meghatározott feladatai ellátásához;

h) a Központi Statisztikai Hivatal a statisztikáról szóló 1993. évi XLVI. törvényben meghatározott feladatai ellátásához;

i) a polgári védelmi kötelezettség érvényesítése céljából a polgári védelem hivatásos szervezete, valamint a polgármester;

j) az egyes fontos tisztségeket betöltő személyek ellenőrzéséről szóló 1994. évi XXIII. törvény 5. §-ában meghatározott bizottság, az Országgyűlés Nemzetbiztonsági Bizottsága, valamint a bíróság a törvényben meghatározott ellenőrzés lefolytatásához;

k) a nyugdíjfolyósító szerv a jogszabályban meghatározott feladatai ellátásához a központi szervtől;

l) az egészségbiztosítási szerv a jogszabályban meghatározott feladatai ellátásához, a központi szervtől;

m) a bejegyzett élettársi kapcsolat megszüntetésére irányuló polgári nemperes eljáráshoz a közjegyző;

n) az Élettársi Nyilatkozatok Nyilvántartásának vezetésére irányuló polgári nemperes eljáráshoz a közjegyző, az Élettársi Nyilatkozatok Nyilvántartásában szereplő személy házasságkötésének, bejegyzett élettársi kapcsolata létesítésének és halálának az Élettársi Nyilatkozatok Nyilvántartásában való feltüntetése érdekében a Magyar Országos Közjegyzői Kamara;

o) az állampolgárság, a családi állapot, a házasságkötés helye, a nem, valamint a nyilvántartásból való kikerülés okára, helyére és idejére vonatkozó adatok kivételével a kártörténeti nyilvántartást kezelő szerv a kártörténeti nyilvántartásban szereplő üzemben tartó személyazonosító adatai nyilvántartásának naprakészen tartásához;

p) a gondnokoltak nyilvántartásában szereplő természetes személyek adatainak egyeztetése céljából az Országos Igazságszolgáltatási Tanács Hivatala.

22. § E törvény felhatalmazása alapján a 17. § (2) bekezdésének c) pontja szerinti adatok igénylésére jogosultak:

a) az állami ingatlan-nyilvántartás szervei az ingatlan-nyilvántartás vezetéséhez;

b) a honvédelmi igazgatás szerve a honvédelmi kötelezettség alá tartozó polgárok nyilvántartásának vezetéséhez, illetve a háborús veszteség nyilvántartással kapcsolatos kötelezettsége teljesítéséhez;

c) a rendészeti feladatokat ellátó igazgatási szervek a polgári kézi lőfegyverekkel, lőszerrel, gáz- és riasztófegyverekkel, ipari célokat szolgáló robbantóanyagokkal, pirotechnikai termékek gyártásával, forgalmazásával, a kábítószerekkel és pszichotrop anyagokkal kapcsolatos engedélyezési és nyilvántartási eljárásokhoz;

d) az idegenrendészeti szervek a jogszabályban meghatározott idegenrendészeti feladataik ellátásához;

e) a központi menekültügyi szerv a törvényben meghatározott feladatai ellátásához;

f) a szabálysértési hatóság és a szabálysértési nyilvántartó szerv az eljárás alá vont személy személyazonosságának ellenőrzéséhez;

g) az anyakönyvvezető;

h) a konzuli szolgálat közigazgatási hatósági jogkört gyakorló konzuli tisztviselője a konzuli érdekvédelmi feladatok ellátásához.

23. § E törvény felhatalmazása alapján a 17. § (2) bekezdésének c) pontja szerinti adatok igénylésére jogosultak:

a) a választási szerv a népszavazásról és a népi kezdeményezésről szóló törvényekben és önkormányzati rendeletekben, továbbá a népszámlálásról szóló törvényben, valamint az országgyűlési, a helyi

önkormányzati és kisebbségi önkormányzati képviselő, az országos kisebbségi önkormányzati közgyűlés tagjai és a polgármesterek választásáról szóló törvényekben meghatározott feladatai ellátásához;

b) a választójoggal nem rendelkező polgárok nyilvántartását vezető szerv a nyilvántartás vezetéséhez;

c) a választójoggal nem rendelkező polgárok nyilvántartását vezető szerv részére adatszolgáltatásra kötelezett szerv, adatszolgáltatási feladatai teljesítéséhez.

24. § (1) A bíróság és a nemzetbiztonsági szolgálatok feladataik ellátása érdekében - a rájuk vonatkozó törvényekben meghatározott célok és feltételek teljesülése esetén -, valamint a nyomozó hatóságok bűnüldözési tevékenységük ellátásához, továbbá az állampolgársági ügyekben eljáró szerv a kérelmező adatainak azonosításához e törvény felhatalmazása alapján a nyilvántartásba felvett adatok teljes körének [17. § (2) bekezdés d) pont] igénylésére jogosultak.

(2) A személyazonosításra alkalmas hatósági igazolvány kiadási eljárásban - személyazonosítás céljára - az eljáró hatóság jogosult a polgár arcképmásának és saját kezű aláírásának megismerésére, illetőleg igénylésére.

24/A. § (1) A személyiadat- és lakcímnnyilvántartás szerve kizárólag az ugyanazon polgárokra vonatkozó, rendszeresen ismétlődő csoportos adatszolgáltatás igényléséhez és átadásához, valamint az adatszolgáltatást kérő nyilvántartásának karbantartásához felhasználható kapcsolati kódot képezhet.

(2) A kapcsolati kód tartalmát és képzési szabályát az adatkérő nem határozhatja meg. Az ugyanazon polgárra vonatkozó különféle adatszolgáltatásoknál adatkérőnként eltérő tartalmú kapcsolati kódot kell képezni.

(3) A kapcsolati kód képzése nem lehet azonos a TAJ szám, az adóazonosító jel és a személyazonosító jel képzési módszerével, illetve a kapcsolati kód nem lehet azonos a TAJ számmal, az adóazonosító jellel és a személyazonosító jellel, illetőleg nem származtatható azokból.

(4) A kapcsolati kódot csak a személyiadat- és lakcímnnyilvántartás szerve, valamint az adatszolgáltatást kérő kezelheti, azt továbbítani csak az adatszolgáltatás igénylésekor, illetve az adat átadásakor lehet.

(5) A kapcsolati kód kizárólag az (1) bekezdésben meghatározott célra használható, azt az adatkezelés céljának teljesülése után mind a személyiadat- és lakcímnnyilvántartásból, mind pedig az adatkérő nyilvántartásából törölni kell.

24/B. § (1) Ha az adatszolgáltatással érintett jogintézmény vonatkozásában a bejegyzett élettársi kapcsolatról szóló törvény a házasság vagy a bejegyzett élettársi kapcsolat fennállásához, illetve a házasság vagy a bejegyzett élettársi kapcsolat megszűnéséhez nem állapít meg eltérő jogkövetkezményt, továbbá ha a jogosultság vagy a kötelezettség az özvegyet és az özvegy bejegyzett élettársat megkülönböztetés nélkül megilleti vagy terheli, a családi állapotot tartalmazó személyes adatra vonatkozó adatszolgáltatást a nyilvántartásból a „házas vagy bejegyzett élettárs”, „elvált vagy elvált bejegyzett élettárs” vagy „özvegy vagy özvegy bejegyzett élettárs” megjelöléssel kell teljesíteni.

(2) A jegyző - az érintett személy kifejezetten eltérő kérelme hiányában - a nyilvántartás alapján kiadott hatósági bizonyítványban a családi állapotra vonatkozó adatot a „házas vagy bejegyzett élettárs”, „elvált vagy elvált bejegyzett élettárs” vagy „özvegy vagy özvegy bejegyzett élettárs” megjelöléssel tünteti fel.

(3) A családi állapot igazolására a nyilvántartás alapján kiállított hatósági bizonyítványon kívül más okirat nem követelhető meg.

24/C. § A 4. § (1) bekezdés c) pontja szerinti külföldön élő polgárról a magyar állampolgársága megszerzéseig a nyilvántartásból - saját nyilvántartott adatról való tájékoztatás kivételével - nem teljesíthető adatszolgáltatás.

V. fejezet

A nyilvántartási eljárás

25. § (1) Az e törvényben előírt adatszolgáltatási és nyilvántartási feladataik teljesítéséhez az eljárásban érintett polgár személyazonosító jelét az alábbi szerveknek köteles átadni:

a) a nyilvántartás (6. §) szerveinek;

b) a szülő, illetve hozzátartozó a születés és a haláleset bejelentésekor az egészségügyi intézménynek és az intézeten kívüli születről szóló kormányrendeletben meghatározott felelős személynek, illetve az anyakönyvvezetőnek;

c) a házasulók a házassági szándékuk bejelentésekor, illetve a bejegyzett élettársi kapcsolatot létesítők e szándékuk bejelentésekor az anyakönyvvezetőnek;

d) a peres felek a családjogi és házassági bontóperben, a bejegyzett élettársi kapcsolat felbontására irányuló perben, valamint a holtta nyilvánítással és a halál tényének bírói megállapításával összefüggő ügyekben a bíróságnak, a bejegyzett élettársi kapcsolatot megszüntetni kívánók a közjegyzőnek;

e) a szülők a gyermek családi jogállása rendezésekor a gyámhatóságnak, a bíróságnak, az anyakönyvvezetőnek, illetve egyéb jogszabály alapján az eljárásban közreműködő szerveknek;

f) a konzuli tisztviselőnek olyan ügyek intézése során, amelyekben az eljárás lefolytatására hatáskörrel rendelkező hazai hatóság jogosult a személyazonosító jelet kérni;

g) az idegenrendészeti szerveknek a bevándorlással, a letelepedéssel, illetőleg a tartózkodással kapcsolatos ügyintézés során.

(2)-(3)

A lakcím bejelentése és nyilvántartása

26. § (1) A Magyar Köztársaság területén élő, e törvény hatálya alá tartozó polgár [4. § (1) bekezdés] köteles beköltözés vagy kiköltözés után három munkanapon belül lakóhelyének, illetve tartózkodási helyének címét a települési önkormányzat jegyzőjének nyilvántartásba vétel céljából bejelenteni (a továbbiakban együtt: lakcímbejelentés).

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott polgárnak azt a tényt, hogy a Magyar Köztársaság területét a külföldi letelepedés szándékával elhagyja, illetőleg, hogy három hónapon túl külföldön tartózkodik, a lakóhelye szerint illetékes települési önkormányzat jegyzőjénél vagy a konzuli tisztviselőnél kell bejelentenie.

(3) A lakcímbejelentéshez a lakás tulajdonosának vagy a lakás használatára egyéb jogcímen jogosultnak a hozzájárulása szükséges.

(4) A lakcímbejelentés ténye önmagában a lakás használatához fűződő, valamint egyéb vagyoni jogot nem keletkeztet, és nem szünteti meg. Érvénytelen a bejelentett lakcímadat, ha a polgárnak a lakás használatára vonatkozó joga jogerős bírósági vagy hatósági határozat alapján megszűnt és a határozatot végrehajtották, továbbá, ha az illetékes települési önkormányzat jegyzője megállapította, hogy a polgár bejelentett lakcímadata nem valós.

(5) Ha a 4. § (2a) bekezdés a) és b) pontja szerinti külföldön élő magyar állampolgár a nyilvántartásba vételét kéri, akkor a külföldi lakóhelyét a nyilvántartásba vételt kérő nyilatkozatban be kell jelentenie.

(5a) A magyarországi tartózkodási hellyel nem rendelkező külföldön élő magyar állampolgárnak a külföldi lakóhelye megváltozását a központi szervnél vagy a konzuli tisztviselőnél kell bejelentenie.

(6) A külföldön élő magyar állampolgár magyarországi tartózkodási helyét az illetékes jegyzőnél jelenti be.

27. § (1) A tartózkodási hely létesítését, illetve megszűnését a tartózkodási hely szerint illetékes jegyzőnél kell bejelenteni.

(2) A polgár tartózkodási helyének megszűnését a lakóhelye szerint illetékes jegyzőnél is bejelentheti.

(3) A tartózkodási helyet - annak bejelentésétől számított öt éven belül - a tartózkodási hely szerint illetékes jegyzőnél ismét be kell jelenteni. Az ismételt bejelentés hiányában az érintett tartózkodási helye e törvény erejénél fogva megszűnik.

(4) Nem kell bejelenteni a tartózkodási helyét annak a polgárnak, aki

a) gyógyintézeti kezelés miatt nem tartózkodik lakóhelyén;

b) előzetes letartóztatásban van, vagy szabadságvesztés büntetését tölti.

28. § (1) A Magyar Köztársaság területét a külföldi letelepedés szándékával elhagyó magyar vagy - a nyilvántartás hatálya alá tartozó - külföldi állampolgár, illetőleg hontalan személy lakcím ügyében a lakóhely szerint illetékes jegyző jár el.

(2) Az (1) bekezdés esetén a magyar állampolgár - külföldi letelepedési szándékának bejelentésével egyidejűleg - a jegyzőnek nyilatkozik arról, kívánja-e, hogy a nyilvántartás továbbra is tartalmazza adatait.

Személyazonosság igazolására alkalmas hatósági igazolványok

29. § (1) A személyazonosító igazolvány a polgár írásbeli nyilatkozata, valamint az anyakönyv és a személyiadat- és lakcímnnyilvántartás - nem magyar állampolgár esetén ezeken túlmenően a polgár útlevéle és a magyarországi tartózkodásának jogcímét igazoló közokirat - alapján kiállított olyan hatósági igazolvány, mely a polgár személyazonosságát és az e törvényben meghatározott adatait közhitelesen igazolja.

(2) A polgár elektronikus úton is bejelentheti a személyazonossága igazolására alkalmas hatósági igazolványa elvesztését, ellopását, megsemmisülését és kérheti annak pótlását, amennyiben adataiban nem következett be változás. Ilyen esetben a hatósági igazolványt az - okmányazonosító adat kivételével - a pótlásra kerülő korábbi hatósági igazolvánnyal megegyező adattartalommal kell kiadni. A felsorolt és a külön jogszabályban meghatározott eseteket kivéve a személyazonosság igazolására alkalmas hatósági igazolványok kiadásával összefüggő eljárásokban a hatóság nem tart elektronikus kapcsolat az ügyféllel.

A személyazonosság igazolására alkalmas hatósági igazolványok kiadására irányuló kérelem csak személyesen terjeszthető elő.

(3) A személyazonosító igazolvány tartalmazza a polgár

a) nevét;

b) születési helyét;

c) születési idejét;

d) állampolgárságát;

e) anyja nevét;

f) nemét;

g) arcképét;

h) aláírását, ha a 14. életévét betöltötte;

i) a személyazonosító igazolvány okmányazonosítóját és érvényességi idejét.

(4) A polgár személyazonosságát - a személyazonosító igazolványon túl - az érvényes útlevél vagy a kártyaformátumú vezetői engedély igazolja. A személyazonosítás céljából - jogszabályban meghatározott kivételekkel - a polgár nem kötelezhető más okmány bemutatására.

(5)

(6) A kiskorúság miatt cselekvőképtelen polgár részére a személyazonosító igazolványt a törvényes képviselő kérelmére kell kiadni. A korlátozottan cselekvőképes jogosultat a személyazonosító igazolvány kiadása ügyében megilleti az eljárási képesség.

(7) A polgár köteles igényelni a személyazonosító igazolvány kiadását, amennyiben nem rendelkezik más érvényes, a személyazonosságát igazoló hatósági igazolvánnyal.

(8) A központi szerv haladéktalanul a Schengeni Információs Rendszerbe továbbítja annak a személyazonosító igazolványnak az adatait, amelynek elvesztését, eltulajdonítását, megsemmisülését, illetve találását bejelentették, és ezt a tényt a központi nyilvántartásba bejegyezték.

(9) A központi szerv a személyiadat- és lakcímnnyilvántartásban kezeli a (8) bekezdés szerinti figyelmeztető jelzés elhelyezésével kapcsolatos adatokat.

VI. fejezet

Adatvédelem

30. § (1) A jegyző, a 6. § (1) bekezdésében meghatározott időpontig a rendőrkapitányság vezetője, a Kormány általános hatáskörű területi államigazgatási szerve, valamint a központi szerv vezetője a polgárok személyes adatai védelméért való felelőségének körében köteles olyan technikai, szervezési intézkedéseket tenni, ellenőrzési rendszert kialakítani, és adatvédelmi szabályzatot kiadni, amely biztosítja az adatvédelmi követelmények teljesülését.

(2) Az adatkezelés törvényességének ellenőrzésére az e-közigazgatásért felelős miniszter a központi szervnél, a Kormány általános hatáskörű területi államigazgatási szervénél annak vezetője adatvédelmi felelőst nevez ki.

31. § (1) A nyilvántartás szervei (6. §) kötelesek adatszolgáltatási nyilvántartást vezetni.

(2) A nyilvántartás tartalmazza

a) az adatkezelő nyilvántartási azonosítóját;

b) az adatszolgáltatás idejét;

c) az adatszolgáltatás célját és jogalapját;

d) az adatszolgáltatást igénylő polgár, jogi személy vagy jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet, illetve megbízottja vagy képviselője nevét;

e) a szolgáltatott adatok körének megnevezését.

(3) A polgár az adatszolgáltatási nyilvántartásból jogosult megismerni, hogy mely adatszolgáltatások alanya volt. Ezt a jogosultságot a 24. §-ban felsorolt szervek részére teljesített adatszolgáltatás tekintetében külön törvény korlátozhatja vagy kizárhatja.

(4) Az adatszolgáltatási nyilvántartást öt évig meg kell őrizni.

(5) A jegyző nyilvántartást vezet azokról a köztisztviselőkről, akik az eljárás során jogosultak az egyes okmány-nyilvántartások adataihoz hozzáférni.

(6) Az (5) bekezdésben meghatározott nyilvántartás tartalmazza:

a) az érintett köztisztviselő természetes személyazonosító adatait;

b) okmány-nyilvántartásonként elkülönítve a hozzáférési jogosultságot, a hozzáférési jogosultság kezdő időpontját és időtartamát, valamint a hozzáférési jogosultság módosításának, visszavonásának okát és időpontját.

(7) A jegyző az érintett köztisztviselő nevét, nyilvántartási kód számát és a (6) bekezdés *b*) pontjában meghatározott adatokat legkésőbb a jogosultság kezdő időpontját megelőző munkanapon közli a központi szervvel.

(8) A nyilvántartás adatait a hozzáférési jogosultság megszűnésétől számított 5 évig kell megőrizni.

32. § A nyilvántartás szerve külföldre rendszeres vagy csoportos adatszolgáltatást csak a miniszter engedélyével végezhet.

33. § (1) A nyilvántartás más nyilvántartásokkal - ha törvény az adatkezelés céljának és az adatok körének pontos meghatározásával másképp nem rendelkezik - nem kapcsolható össze.

(2) Önkormányzati rendelet alapján a helyi nyilvántartás csak a 17. § (2) bekezdésének *b*) pontjában meghatározott adatokat adhatja át a képviselő-testület, a polgármester, a jegyző vagy a polgármesteri hivatal ügyintézőjének hatáskörébe utalt önkormányzati és államigazgatási hatósági ügyekhez, illetve hatósági nyilvántartás vezetéséhez.

VII. fejezet

Egyéb rendelkezések

34. §

35. § (1) A nyilvántartásban és annak alapján kiadott iratokban a családi név megelőzi az utónevet.

(2) A nyilvántartásban az idegen írásmódú neveket - az érintett nyilatkozatának figyelembevételével - a magyar ábécé betűinek felhasználásával kell szerepeltetni.

(3) A nyilvántartás működőképességét rendkívüli állapot, szükségállapot és veszélyhelyzet esetén is biztosítani kell.

36. § (1) A nyilvántartás a nemzeti vagyron része, kialakítása, működtetése és fejlesztése állami feladat, az ellátásához szükséges pénzügyi fedezetet az állami költségvetésből kell biztosítani.

(2) A nyilvántartás működésének költségeit az e-közigazgatásért felelős miniszter által vezetett központi államigazgatási szerv, illetve a helyi önkormányzatok költségvetése tartalmazza.

(3)

(4) Az adatszolgáltatásért, valamint a 18. § (3) bekezdése szerinti kapcsolatfelvétel céljából való megkeresésért, illetőleg értesítésért - ha jogszabály másként nem rendelkezik - igazgatási szolgáltatási díjat kell fizetni.

VIII. fejezet

Átmeneti rendelkezések

37. § (1) A személyazonosító jel 1996. december 31-ig alkalmazható, az ennek helyébe lépő azonosítási módot és annak használatát külön törvény állapítja meg.

(2) Az 1996. december 31-ig keletkezett kötelezettségek tekintetében a 17. § (2) bekezdésének *c*) pontjában foglalt adatok igénylésére jogosult az állami és az önkormányzati adóhatóság és a vámhatóság (együttesen: az adóigazgatás szervei), az adó beszedéséhez, a mentességek és kedvezmények megállapításához, ellenőrzéséhez (ideértve az adójellegű befizetési kötelezettséget, az illetéket, a vámot és a központi költségvetés terhére folyósított támogatást is).

(3) Az adóigazgatás szervei a (2) bekezdésben meghatározott határidő után, a korábbi kötelezettségek tekintetében az adózás rendjéről szóló törvényben meghatározott elévülési idő elteltéig az egyes adóalanyok konkrét ügyeiben jogosultak a személyazonosító jel használatával a nyilvántartás adatait igényelni, az ezen időpont után keletkezett kötelezettségek vonatkozásában pedig a 17. § (2) bekezdésének *b*) pontjában foglalt adatok igénylésére jogosultak.

(4) 1996. december 31-ig a 17. § (2) bekezdésének *c*) pontjában, ezen időpont után pedig a 17. § (2) bekezdésének *b*) pontjában foglalt adatok igénylésére jogosult:

a) a társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény 58. § (2) bekezdése alapján a Kormány rendeletében meghatározott, társadalombiztosítási feladatokat ellátó szervek - a családi állapottal kiegészítve - a járulékfizetéssel, a nyilvántartással, az adatszolgáltatással kapcsolatos, jogszabályban előírt kötelezettségük teljesítése, továbbá e szervek hatáskörébe tartozó ellátásoknak (szolgáltatásoknak) a jogosultak részére történő megállapítása és folyósítása (szolgáltatása), valamint ezeknek ellenőrzése céljából;

b) az egészségügyi államigazgatási szerv, valamint az egészségügyi igazgatás szervei az egészségügyi alap- és szakellátással, a gondozóhálózati ellátással, a vérellátással, a közegészségügyi-járványügyi nyilvántartásokkal kapcsolatos feladatai ellátásához; valamint

c) a munkügyi igazgatás szervei.

(5) A polgár a (2) és (4) bekezdésben meghatározott időpontig, az ott felsorolt szervezeteknek, valamint a munkáltatónak és a kifizetőnek a személyi jövedelemadóval, illetőleg a társadalombiztosítással kapcsolatos adatszolgáltatási kötelezettsége teljesítéséhez a személyazonosító jelet köteles átadni.

(6) Az 1996. évi jövedelmek bevallásához az adóigazgatás szervei a bevallás teljesítéséig kérhetik a polgártól a korábbi személyazonosító jelet, valamint az adózás rendjéről szóló törvény (a továbbiakban: Art.) szerint adatszolgáltatásra kötelezett szervek az 1996. évi jövedelmekre vonatkozó, az Art.-ban előírt határidőig teljesítendő adatszolgáltatáshoz használhatják azt.

38. § (1) Az e törvény hatálybalépése előtt vezetett néesség-, lakcím- és személyi igazolvány nyilvántartásokból személyi adatokat szolgáltatni csak az e törvényben meghatározott adattartalommal lehet.

(2) Az e törvény hatálybalépése előtt a néesség-nyilvántartásba felvett, de időközben Magyarország területéről véglegesen eltávozott polgároknak a 11. § (4) bekezdésének c) pontjában, illetve a 12. § (1) bekezdésében meghatározott határidő eltelte után tárolt adatait - az alapiratok kivételével - e törvény hatálybalépésétől számított három hónapon belül törölni kell.

(3) A személyi szám a törvény hatálybalépésével egyidejűleg megszűnik. Ahol más jogszabály „személyi számot” említ azon „személyazonosító jelet”, „néesség-nyilvántartást” azon „személyi adat- és lakcímnnyilvántartást”, „állandó bejelentett lakást” azon „lakóhelyet”, „ideiglenes lakáscímet” azon „tartózkodási helyet” és ahol „személyi igazolványt” azon „személyazonosító igazolványt” kell érteni.

(4) A Hivatal vagyoni és munkajogi ügyek tekintetében az Állami Néességnyilvántartó Hivatal jogutódja.

39. § (1)

(2)

(3)

(4)

IX. fejezet

Záró és hatálybaléptető rendelkezések

40. §

41-42. §

43. §

44. §

45. §

46. § (1) E törvény - a (2)-(5) bekezdésben foglaltak kivételével - a kihirdetése napján lép hatályba.

(2) A törvény 31. §-ában szabályozott nyilvántartási kötelezettség a törvény hatálybalépését követő 9. hónap első napján, valamint a 12. §-ban szabályozott archiválási rend a törvény hatálybalépését követő 13. hónap első napján lép hatályba.

(3) A törvény 8. §-ának (2) bekezdése és a 26-28. §-ai 1993. június 1-jén lépnek hatályba.

(4) A törvény 4. §-ának (2) bekezdése és a 9. § (2) bekezdésének f) pontja 1993. november 1-jén lép hatályba.

(5)

47. § (1) A Kormány felhatalmazást kap arra, hogy rendeletben állapítsa meg

a) a személyi adat- és lakcímnnyilvántartási, lakcímmegállapítási és lakcímbejelentési eljárásnak, a nyilvántartás vezetésének és az adatszolgáltatásnak részletes, valamint a személyi igazolvány kiadásának és nyilvántartásának szabályait;

b) az okmányirodák illetékességi területét és működésük szabályait;

c) a nyilvántartásból kiadott okiratok, valamint a nyilvántartás adatforrásául szolgáló alapiratok kezelésének szabályait;

d) a központi szerv kijelölését.

(2) A miniszter felhatalmazást kap arra, hogy rendeletben szabályozza

a) a nyilvántartás üzemeltetésével és működésével, továbbá a személyazonosító igazolvány kiadásával és nyilvántartásával, valamint a lakcímnnyilvántartással kapcsolatos technikai szabályokat;

b) a nyilvántartási eljárás során használandó iratmintákat;

c) az adópolitikáért felelős miniszterrel egyetértésben az adatszolgáltatásért, valamint a kapcsolatfelvétel céljából való megkeresésért, illetőleg értesítésért fizetendő igazgatási szolgáltatási díj összegét;

d) az adatvédelmi felelős [30. § (2) bekezdés] feladatát és hatáskörét;

e) az okmányirodák működésének személyi és technikai feltételeit, továbbá a személyazonosítás célját szolgáló és a jogosultságot igazoló kitöltetlen biztonsági okmányok nyilvántartásának, azok kezelésének és tárolásának szabályait.

(3)

(4) A helyi önkormányzatok felhatalmazást kapnak arra, hogy - a miniszterrel egyeztetve - rendeletben meghatározzák azokat a szervezeteket, amelyek a nyilvántartás részére adatfeldolgozást végezhetnek.

(5)

48. § (1) A központi szerv a letelepedett polgárok adatainak egyeztetése céljából a központi idegenrendészeti nyilvántartást kezelő szervtől jogosult igényelni az érintettek

a) természetes személyazonosító és állampolgársági adatait,

b) magyarországi tartózkodási helyének címét,

c) tartózkodási jogosultságát igazoló okmány számát és érvényességi idejét.

(2)

(3) A központi szerv a bevándorolt polgárok adatainak egyeztetése céljából a központi idegenrendészeti nyilvántartást kezelő szervtől jogosult igényelni az érintettek állampolgársági adatait.

49. § A magyar állampolgárságról szóló 1993. évi LV. törvény 4. § (3) bekezdése vagy 5. §-a alapján - 2011. január 1-je és a polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról szóló 1992. évi LXVI. törvény, a magyar állampolgárságról szóló 1993. évi LV. törvény és az anyakönyvi eljárásról szóló 2010. évi I. törvény módosításáról szóló 2011. évi XIV. törvény (a továbbiakban: 1. módosító törvény) hatálybalépése között - honosított vagy visszahonosított külföldön élő polgárok adatairól a nyilvántartásba vétel érdekében az állampolgársági ügyekben eljáró szerv az 1. módosító törvény hatálybalépését követő harminc napon belül értesíti a központi szervet.

Melléklet az 1992. évi LXVI. törvény 13. §-ához

A személyazonosító jel képzésének szabályai

1. A személyazonosító jel tizenegy jegyű.

2. A személyazonosító jelet az alábbiak szerint kell képezni:

a) az 1. számjegy az állampolgár állampolgárságát, születésének évszázadát és nemét jelöli a következők szerint:

Állampolgárság	Születési idő és nem			
	1899 után		1900 előtt	
	született			
	férfi	nő	férfi	nő
magyar	1	2	3	4
nem magyar	5	6	7	8

b) a 2-7 számjegyek az állampolgár születési évének utolsó két számjegyét, a születés hónapját és napját tartalmazzák;

c) a 8-10. számjegyek az azonos napon születettek születési sorszáma;

d) a 11. számjegy az 1-10. számjegyek felhasználásával matematikai módszerekkel képzett ellenőrző szám.

3. A személyazonosító jel 11. számjegyét úgy kell képezni, hogy a 2. a)-c) pontok szerint képzett tíz számjegy mindegyikét szorozni kell azzal a sorszámmal, ahányadik helyet foglalja el a személyazonosító jelen belül. (Első számjegy szorozva eggyel, a 2. számjegy szorozva kettővel és így tovább.) Az így kapott szorzatokat össze kell adni és az összeget tizeneggyel osztani. Az osztás maradéka a 11. számjeggyel lesz egyenlő. A c) pont szerinti születési sorszámot nem szabad kiadni, ha a tizeneggyel való osztásnál a maradék egyenlő tízzel.